

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17810/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., туженог–противтужиоца ВВ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Наташа Илић, адвокат из ... и туженог по противтужби ГГ из ..., ради утврђења ништавости пуномоћја и уговора по тужби и ради утврђења ништавости уговора и права својине по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле–противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1573/2022 од 10.01.2023. године, у седници већа одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле–противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1573/2022 од 10.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле–противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1573/2022 од 10.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1573/2022 од 10.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле–противтужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 6488/2017 од 30.09.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништаво пуномоћје којим је тужила овластила туженог ББ да изврши продају локала у ..., у улици, локал број ..., које је оверено пред Општинским судом у Нишу под Ов бр. П .../... од 12.06.2009. године, као и да се утврди да је ништав Уговор о продаји наведене непокретности, који је закључен 19.06.2009. године између тужиле и туженог ВВ, оверен пред Општинским судом у Нишу Ов бр. I .../..., као неоснован. Усвојен је противтужбени захтев туженог–противтужиоца ВВ и утврђено да је ништав Уговор о поклону закључен између тужиле–противтужене, као поклонодавца и противтуженог ГГ, као поклонопримца, оверен од стране Основног суда у Нишу ОвЗ бр. .../... дана 17.10.2013. године; утврђено је право својине противтужиоца према тужиле–противтуженој и противтуженом на локалу који се

налази у ..., у улици др, са ближе означеним подацима, те противтужени обавезани да трпе упис права својине противтужиоца и да му солидарно надокнаде парничне трошкове у износу од 124.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља–противтужена, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП, благовремено је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости пуномоћја од 12.06.2009. године и купопродајног уговора од 19.06.2009. године, на основу којих је тужени–противтужилац ВВ купио спорни локал и преузео га у posed, те је усвојен противтужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о поклону закључен 17.10.2013. године између противтужених АА, као поклонодавца и њеног сина ГГ, као поклонопримца, као и право својине противтужиоца ВВ на купљеном локалу. Одлука суда заснована је на становишту да је тужени–противтужилац ВВ као савесно треће лице власник локала који је теретно стекао у posed, а да нема околности које би водиле закључку да су пуномоћје тужиље–противтужене и купопродајни уговор, којима је она располагала локалом противни принудним прописима, јавном поретку и моралу. Побијана пресуда је у складу са праксом Врховног суда везаном за заштиту савесног стицаоца код вишеструког располагања истом непокретношћу. Тужиља уз ревизију није приложила одлуке судова као доказ неједнаког поступања у битно истоврсној чињеничној ситуацији, нити постоје други законски разлози који би оправдавали одлучивање о ревизији као посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према одредбама члана 403. ставови 1. и 3. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена против правноснажне пресуде донете у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 28.08.2017. године и вредност предмета спора по тужби је 9.000,00 динара. Противтужба је поднета дана 06.10.2017. године и вредност предмета спора по противтужби је 100.000,00 динара. Пошто ови износи не прелазе

имовински цензус који је потребан за дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић